

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **I. V. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 18. septembra 2013 sťažnosti obvineného I. V. a N. G. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 6. septembra 2013, sp. zn. Tp 16/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvineného I. V. a N. G. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, (ďalej len sudca) uznesením zo 6. septembra 2013, sp. zn. Tp 16/2013, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžil obvinenému I. V. a N. G. lehotu trvania väzby do 25. januára 2014.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sú obvinení trestne stíhaní, boli spáchané, majú znaky trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že tieto spáchali obvinení, pričom dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ako boli deklarované v uznesení o vzatí do väzby, aj po doplnení dokazovania naďalej trvajú u oboch obvinených.

Pokiaľ ide o dôvody predĺženia lehoty trvania väzby, sudca argumentoval tým, že v posudzovanej veci ide o pomerne závažnú trestnú činnosť, ktorú s poukazom

na obťažnosť veci nebolo možné z objektívnych dôvodov skončiť do uplynutia základnej lehoty trvania väzby, pričom prepustením obvinených na slobodu hrozí, že by došlo k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného konania. Z vyššie uvedených dôvodov preto predĺžil obvineným lehotu trvania väzby, avšak len do 25. januára 2014 a nie až do 25. marca 2014, ako to žiadal prokurátor v svojom návrhu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali obvinení G. a V. sťažnosti do zápisnice súdu, ktoré bližšie písomne odôvodnili až 18. septembra 2013.

Rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie považovali za svojvoľné aj z dôvodu, že väzbu predĺžil len o štyri a nie šesť mesiacov, ako sa prokurátor domáhal. Ďalej poukázali na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva, pričom namietali tú okolnosť, že nebolo odôvodnené v prvostupňovom rozhodnutí, akým spôsobom by prepustenie obvinených mohlo zmarit' popr. sťažiť účel trestného konania. Taktiež namietali tú skutočnosť, že viacerí spoluobvinení nie sú stíhaní väzobne, sú pochybnosti, vyslovené iným senátom tunajšieho súdu, o zavinení neväzobne stíhaných spoluobvinených, čo vlastne vyvracia závery, že by teraz prejednávani obvinení mohli pokračovať v trestnej činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podaných sťažností oprávnenými osobami, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že obvinení I. V. a N. G. sú spolu s ďalšími páchatel'mi stíhaní pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 296 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v uznesení vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície expositúra Stred, Banská Bystrica z 24. februára 2013 pod ČVS: PPZ-577/NKA-FP-ST-2012 (č.l. 1-164/zv. 10).

Obaja obvinení boli vzatí do väzby na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej

prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 26. februára 2013 uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 27. februára 2013, sp. zn. Tp 16/2013, v spojení s uznesením tunajšieho súdu zo 7. marca 2013, sp. zn. 4 Tost 8/2013, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom väzba začala plynúť u obvineného I. V. dňom 25. februára 2013 o 06.30 hod., väzba obvineného N. G. začala plynúť dňom 25. februára 2013 o 06.00 hod.

V posudzovanej veci treba súhlasiť s názorom sudcu, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvinených naďalej trvajú.

Od ostatného rozhodovania o väzbe obvineného Najvyšším súdom Slovenskej republiky nedošlo na ich strane k žiadnym podstatným zmenám, pričom bolo odvolacím súdom rozhodované 10. júla 2013, teda iba pred dvomi mesiacmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že väzbu je potrebné chápať ako zaisťovací inštitút, slúžiaci k tomu, aby sa dosiahol účel trestného konania. Preto je prirodzené, že rozhodovanie o väzbe je vedené vždy v rovine pravdepodobnosti (a nie istoty) ohľadne následkov, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený držaný vo väzbe, za súčasného zistenia, že doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky stíhaného trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že daný trestný čin spáchal práve obvinený.

Trestné stíhanie obvinených je v podstate v úvodnom štádiu, pričom vo veci je potrebné vykonať ešte celý rad ďalších dôkazov. Napriek tomu doposiaľ získané dôkazy nasvedčujú tomu, že obvinení V. a G. sú naďalej v rovine rozumnej istoty dôvodne podozriví zo spáchania závažnej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti závery ohľadom dôvodnosti stíhania iných osôb, vyslovené iným senátom, nebudeme komentovať.

Pri rozhodovaní o väzbe a teda aj o predĺžení lehoty trvania väzby je potrebné vychádzať z konkrétnej veci, osoby obvineného, jeho osobných pomerov. V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti vyplývajú práve z povahy, charakteru a závažnosti trestnej

činnosti, ktorá mala byť páchaná plánovite a organizovane, dlhšiu dobu s cieľom získať nemalú finančnú odmenu.

Taktiež treba zdôrazniť, že hrozí obava, že pri pobyte na slobode budú obvinení pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Reálnosť tejto obavy je determinovaná osobou obvinených, u ktorých evidentne existuje sklon k páchaniu trestnej činnosti.

Skutočnosť, že niektorí obvinení nie sú väzobne stíhaní automaticky nemôže znamenať, že musia byť prepustené všetky osoby z väzby.

Čo sa týka výroku napadnutého uznesenia o predĺžení lehoty trvania väzby u obvinených, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že boli splnené všetky formálne podmienky uvedené v § 76 ods. 2 Tr. por. na to, aby sudca mohol o tomto návrhu konať a rozhodnúť. Rovnako tak boli splnené všetky materiálne podmienky uvedené v § 76 ods. 3 Tr. por. na predĺženie lehoty trvania väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom sudcu aj pokiaľ tento predĺžil lehotu trvania väzby u obvinených do 25. januára 2014, ktorú vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorú je potrebné objasniť a množstvo procesných úkonov potrebných vykonať, považoval za primeranú.

Vzhľadom na existenciu preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorá u obvinených naďalej trvá a s prihliadnutím na obťažnosť veci, pričom nebolo možné objektívne skončiť trestné stíhanie v základnej lehote trvania väzby, bez toho, aby vo veci boli zistené subjektívne priesťahy, by prepustením obvinených na slobodu hrozilo, že by sa zmariť, resp. podstatne sťažil účel trestného konania.

Čo neznamena len hrozbu, že by obvinení marili účel trestného konania pokračovaním v trestnej činnosti v rámci tejto skupiny, ale je daná dôvodná obava, že by mohli páchať obdobnú trestnú činnosť majetkovej povahy.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky o podaných sťažnostiach obvinených I. V. a N. G. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. septembra 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová